

Jeg maa gjøre den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) opmærksom paa, at det er vanskeligt for Regjeringen at tilfredsstille det ærede Thing. Derksom man blot var kommen og havde foreslaaet en Forhøielse af Lønningsfakterne, er jeg fuldkommen sikker paa, at man havde ønsket at see, om nu ogsaa Forholdet mellem Kunstskolen og Kunstakademiet var saa forstandigt indrettet, at der var Anledning til at gaae ind paa Forslaget. Jeg anseer det for Noget, der er klart som Dagen, at en Skole i sine Enkeltheder ikke hensigtsmæssigen kan bestyres af et Selskab, hvoraf nogle Medlemmer møde som Bestyrere een Aften og andre Medlemmer en anden Aften; det er klart som Dagen, at en Skole kan ikke bestyres hensigtsmæssig af en saa mangehovedet Bestyrelse. Men hvis det er dette Forhold, der egentlig var til Hinder for Vedtagelsen af Endringsforslaget under Nr. 1, saa vilde der fra min Side aldeles ikke være Noget ibeiien for at lade den dette Forhold vedrørende Bestemmelse udgaae af Loven; ønskede Thinget, at der i den Henseende ikke gjordes nogen Forandring ved Lov, saa vilde det ikke fra min Side møde nogen væsentlig Modstand. Jeg vilde vel ansee det for rigtig, at en saadan Grundbestemmelse optoges i selve Loven, men efter Alt, hvad der er foregaaet i denne Sag, vilde jeg dog troe, at dette Forhold kunde ordnes administrativt. Paa dette Punct lægger jeg altsaa ingen videre Vægt; men jeg lægger derimod megen Vægt paa, at man, man vælge nu den ene eller anden Form, vil styde Ordningen af Akademiets Forhold i det Hele fra sig; at man vil gjøre Akademiet til et privat Selskab, der igrunder Intet har med Regjeringen at gjøre, og det er den „runde Sum“, der er Udtrykket for denne Tanke. So mere jeg har bestræbt mig for at sætte mig ind i den Tankegang, som ved Lovens Vedtagelse er gaaet igjennem denne Forsamling, og at udføre denne i Overensstemmelse dermed, desto større Betænkelighed har jeg ved at gaae ind paa det ved anden Behandling vedtagne Lovforslag, som det nu foreligger, bagved hvilket ligger den Tanke: at gjøre Akademiet til et privat Selskab. Ingen vil maastee mere end den ærede Rigsdagsmand bebreide mig, om jeg gjorde det; han vilde vel vide, hvilke Naad der vilde blive

Administrationen paalagte ved en Bevilling, der gaves paa saadan Maade. Hvor har man til Gagering af Embedsmænd bevilget saadanne runde Summer? Gaae vi ikke i ethvert saadant Tilfælde ned til den yderste Detail? Hvorfor skulde man da her ikke gjøre Forskiel imellem, hvad der giver Afgang til Pension, og hvad der ikke giver Afgang til Pension; hvorfor skulde man her bruge en afvigende Fremgangsmaade, uden fordi den skulde være det første Skridt til det, hvortil man vil gjøre Akademiet, nemlig til et reent privat Selskab? Jeg troer, at det ikke kan lade sig gjøre. Saaledes som Forslaget i Formen foreligger, afviger det deri fra hvad jeg vil og fra hvad Regjeringens Forslag gif ud paa, at den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) vil bevare 7 Professorer, medens jeg vil have, at der kun skal være 3 Professorer; Regjeringen vil altsaa savne al Bemhyndigelse til at lade Professorposterne staae vacante og bruge den derved indvundne Gage til dermed at forbedre de Andres Stilling. Den simple Udførelse af Lovforslaget i den Form, hvori den ærede Rigsdagsmand ønsker det, vilde være den, at man maatte beholde disse Poster, idet man deraf saae, at selve Rigsdagen ikke vilde gaae ind paa at indskrænke deres Antal og da forsøge deres Gager i det Omfang, man maatte ansee for rigtig. Jeg gjentager, at jeg ikke kan gaae ind paa et saadant Forslag, fordi jeg ikke kan gaae ind paa den Hovedtanke, som ligger bagved det, og fordi man ved at gaae ind derpaa vilde i Fremtiden berede sig betydelige Vanskeligheder, idet det vilde vise sig, at man var gaaet ind paa Summen, men ikke paa den Tanke, der ligger til Grund for Summens Bewilgelse.

Fallesen: Ja, mine Herrer, den ærede næstsidste Taler er atter idag kommen tilbage til den Betragtning, som han fremførte ved Sagens anden Behandling, nemlig den, at der her var Tale om en ny Statskole, om at forlade det Gamle og her indlade os paa noget Nyt, Noget, som maastee kun var en Begyndelse, men som senere skulde vise sig at have farlige Følger. Dette forhold sig ikke saaledes; Enhver, som med Opmærksomhed har gennemlæst denne Lov, vil see, at i det Væsent-